

[Indenrigsministeren]

Når jeg fremhæver det, er det, fordi det over for offentligheden, i pressen og andre steder ved udtalelser af forskellig art i de senere måneder er blevet fremstillet, som om det danske civilforsvar var på et stade, hvor befolkningen var uden nogen som helst form for håb og trøst i en krigssituation. Men det er jo ikke rigtigt. Fru Gerda Møllers konklusion, at det civilforsvarsberedskab, vi har, fungerer godt, er en rigtig konklusion, og det, vi arbejder på nu, er at finde ud af, hvor de mest påtrængende mangler er, og hvad den økonomiske ramme og øvrige ramme skal være, for at vi kan løse, vi kan afhjælpe disse mangler og dermed løse opgaven mere tilfredsstillende, end det sker i dag.

Min afsluttende bemærkning skal være den, at jeg personlig tror, at det måske vigtigste, der står i dette lovforslag, er bemærkningerne og forslaget om, at det gøres til en meget klarere kommunalforpligtelse i det daglige for byrådet eller kommunalbestyrelsen at have ansvaret for befolkningens beskyttelse også i en krigssituation.

Den, der har siddet i arbejdet både lokalt og centralt i en årrække, som adskillige af folketingets medlemmer har, og som jeg selv har, ved, at de opgaver – og af den art er nemlig civilforsvarsopgaven set med mange kommunalpolitikeres øjne – som først og fremmest er overladt til en statslig myndighed, vil man være tilbøjelig til at lægge knap så megen vægt på, og man er måske også tilbøjelig til at ville anlægge det synspunkt, at befolkningens beskyttelse i en krigssituation er noget, staten først og fremmest eller måske næsten udelukkende har ansvaret for, medens borgmesteren og enkelte andre medlemmer af kommunalbestyrelsen har et særligt ansvar for, at der, hvis den uhyggelige situation opstår, så er et beredskab, som kan sættes ind og helt eller delvis erstatte det civile beredskab, det fredstidsarbejde, som kommunens forvaltning osv. udfører.

Jeg tror, det vigtigste, der sker ved lovforslagets vedtagelse, er, at det bliver præciseret, at det er en opgave for kommunalbestyrelserne på lige fod med alle de andre opgaver, de har, bedst muligt at sikre befolkningen i en krigssituation. Den præcisering, der sker på dette område, forpligtelsen til at lave en beredskabsplan, forpligtelsen til at have en civilforsvarsvedtægt og dermed forpligtelsen til med regelmæssige mellemrum, ligesom man

beskæftiger sig med alle andre kommunale opgaver, i selve kommunalbestyrelsen at tage stilling til, om man finder, beredskabet er i orden, som det bør være, med det ansvar man har over for befolkningen, tror jeg vil vise sig at være den mest positive og mest langtrækkende virkning, vi vil få af den ændrede civilforsvarslov.

Hanne Engberg (SF):

Jeg vil blot sige til indenrigsministeren, at jeg i min ordførertale ikke sagde noget om, at det var civilforsvarets opgave at redde ethvert menneskeliv, og at det derfor måtte være en illusion. Jeg sagde ordret fra min ordførertale:

»Det er en illusion at have et civilforsvar i Danmark, når atomkrig i Danmark er en mulighed, der ikke kan adskilles fra muligheden for en konventionel krig.«

Det er den sætning, jeg gerne vil have man tager stilling til, og det er jo en diskussion om det, som i det militære sprog hedder trusselsbilleder: hvad man kan stille op, hvad man kan forberede sig på, og hvad man kan forvente. Det er mit indtryk af den civilforsvarslov, vi her tager stilling til, og i det hele taget af den militære planlægning, at man tager hensyn til nogle trusselsbilleder, som er meget fortidige, som går ud fra en pludselig, voldsom invasion, som vi havde den 9. april 1940, som tager hensyn til nogle bombardementer af mindre eller større art, som man kan beskytte sig imod ved hjælp af et civilforsvar, og hvor flere penge og en vis form for omstrukturering nok skal være en gavnlig ting. Men det, der slår mig og mange andre med mig, er, at hverken vores militær eller vores civilforsvar vil tage stilling til, hvad man stiller op over for truslerne under en atomkrig, som for os at se er en realistisk mulighed. Der blegner det lovforslag, vi her har med at gøre. Det er min alvorlige bemærkning til dette.

Erhard Jakobsen (CD):

Også denne gang kan jeg være helt enig med den foregående taler. Når vi skal til at snakke forsvarsforhandlinger, de beløb og det militære beredskab, vi skal have frem her, håber jeg, at de beløb, det drejer sig om i denne forbindelse, må blegne fuldstændig sammenlignet med de store ting, vi skal tage